

ปัจจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการควบคุมตนเองของนักศึกษา
ประการนี้ยับตัววิชาชีพวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลุมณีศรีสะเกษ

Factors Related to Self-Control of Students of
Junlamanee Sisaket Vocational Education College

Received : May 10, 2019

พระวิหารัญชัย อนุตตโร (เกษอินทร์)¹

Revised : May 29, 2019

Phra Vihanchai Anuttaro (ket-in)

Accepted : June 30, 2019

Accepted : June 30, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาแนวโน้มการปรับพฤติกรรมตามหลักจิตวิทยาและหลักพุทธจิตวิทยาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลุมณีศรีสะเกษ และ 2) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางพุทธจิตวิทยา ปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมตนเองของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลุมณีศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลุมณีศรีสะเกษ จำนวน 234 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.915 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามด้วย การทดสอบค่า F (F-Test) แบบ One Way ANOVA และทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ในด้านปัจจัยการควบคุมตนเอง ปัจจัยด้านสิ่งระดับมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เพราะนักศึกษาได้รับการกระตุ้นจากสถานศึกษาในหลายรูปแบบเพื่อให้เกิดการพัฒนาชีวิตอย่างมั่นคง 2) ในปัจจัยด้านจิตลักษณะพบว่า ด้านลักษณะมุ่งอนาคตอยู่ในระดับที่สูงมาก เพราะนักศึกษา ย่อมคาดหวังกับอนาคตของตนที่หวังความสำเร็จในอนาคต เมื่อได้มีการศึกษาที่สถานศึกษาแห่งนี้แล้วต้องมุ่งมานะเล่าเรียนศึกษาให้ดีที่สุด เมื่อจบอาชีวศึกษาสามารถทำงานตามที่ตนเองคาดหวังได้ 3) ในด้านปัจจัยจิตสังคมพบว่า ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เมื่อพิจารณาในภาพรวมเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก นักศึกษามีความมุ่งมั่นในการเรียนรู้ที่สถานศึกษาได้ก่อตั้งมา ฝึกฝน หรือถ่ายทอดให้เป็นอย่างดีวิธีการเรียนรู้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและกล้ายเป็นอุปนิสัยของนักศึกษา ไฟเรียนรู้ 4) ในด้านปัจจัยทางพุทธจิตวิทยาพบว่า ด้านปัญญาภูวนามีค่าเฉลี่ยสูงสุด นักศึกษามีระดับการรับรู้สูงมากอาจเป็นเพราะว่า ปัญญาภูวนามีความเชื่อมกันอยู่แล้ว ด้านอื่น ๆ ก็จะดีตามไปด้วย

คำสำคัญ: พฤติกรรมการควบคุมตนเอง ประการนี้ยับตัววิชาชีพวิทยาลัยอาชีวศึกษา

¹ นิสิตพุทธศาสนามหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

Abstract

This research aimed to (1) to study Self-Esteem towards Study's Goals, Accomplishment and Principles that promote success in learning B.A. Students of Mahachulalongkronrajavidyalaya University's Humanities Faculty and (2) to study Relationship between Self-Esteem towards Study's Goals and Accomplishment according to The 4 IDDHIPĀDA B.A. Students of Mahachulalongkronraj vidyalaya University's Humanities Faculty. The population and the samples used in this study are B.A. Students of Mahachulalongkronrajavidyalaya University's Humanities Faculty for the year 2016 ill. The data were analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, and simple correlation. The findings showed as follows: 1) Self-Esteem towards Study's Goals Students has Self esteem, Dare to express what is right. and Good relationship 2) Accomplishment and Principles Students was Attendance for Academic Success, Have goals in life and Take what you have learned 3) Principles that promote success in learning B.A. Students was Attentiveness to learning, Understand the content of the lesson. and easily Learning.

Keywords: self-control behaviors, Vocational Certificate.

1. บทนำ

สถาบันอาชีวศึกษาเป็น “ผู้นำการเปลี่ยนแปลง” (วีรวัฒน์ ปันนิตามัย, 2544 : 76) หรือเป็นองค์กรขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่จะต้องดำเนินการตามบทบาท และความรับผิดชอบของการเป็นสถาบันการศึกษา เพื่อที่จะนำประเทศไทยสู่สังคมที่พึงปรารถนาในที่สุด การควบคุมตนเอง มีความสำคัญยิ่งต่อมนุษย์ เนื่องจากเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของจิตใจ ทำให้มนุษย์สามารถดำเนินชีวิตอยู่อย่างมีคุณค่าและสามารถปั่งชีวุติของบุคคลได้ว่าเป็นอย่างไร และยังเป็นสิ่งสำคัญที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

การศึกษาปัญหาของนักศึกษา พบร่วม ปัญหาสำคัญประการหนึ่ง คือ นักเรียนขาดการควบคุมตนเอง ไม่ค่อยควบคุมตนเอง ทำให้ขาดการยับยั้งชั่งใจ (วิพรรธ เริงพิทยา, 2552 : 8) ในแง่ของการศึกษา การนำหลักธรรมของพระพุทธศาสนา ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันนั้น สำหรับคุณธรรมที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมการควบคุมตนเอง ได้แก่ หลักภารนา 4 หมายถึง “ฝกอบรม” คำว่า “ฝกอบรม” ก็ไปใกล้กับความหมายของคำว่าสึกษา เพราะฉะนั้น สึกษา กับภารนา จึงเป็นคำที่ใช้อย่างใกล้เคียงกัน บางที่เหมือนกัน แทนกันเลยที่เดียว นี้เป็นการโยงเขมาหากันหลักใหญ่ ในการปฏิบัติทางพระพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าตรัสในคำสอนของพระพุทธองค์เองเพื่อใช้เป็นคุณสมบัติของ

จากปัญหาและเหตุผลข้างต้น ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาแนวทางในการพัฒนาเยาวชนด้วยหลักธรรมตามแนวทางวิทยาลัยอาชีวศึกษาพุทธ ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการควบคุมตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลมนตรีศรีสะเกษ เพื่อส่งเสริมพัฒนาระบบคุณธรรมของนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษาในด้านคุณธรรมจริยธรรม ให้ยั่งยืนสืบไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาแนวคิดการปรับพัฒนาระบบคุณธรรมหลักจิตวิทยาและหลักพุทธจิตวิทยาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลมนตรีศรีสะเกษ

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพัฒนาระบบคุณธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลมนตรีศรีสะเกษ

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

3.1.1 รวบรวมข้อมูลจากเอกสารขั้นปฐมภูมิ พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ธรรมถกถา และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาระบบคุณธรรม

3.1.2 รวบรวมข้อมูลจากเอกสารขั้นทุติยภูมิเกี่ยวกับหลักคำสอนหลักภารนา 4 ทางพุทธศาสนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาระบบคุณธรรม จากหนังสือ ตำราสื่อสิ่งพิมพ์ วารสารเอกสารต่างๆ สารสนเทศ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1.3 รวบรวมข้อมูลจากเอกสารขั้นทุติยภูมิเกี่ยวกับปัจจัยด้านจิตสังคม ปัจจัยด้านจิตลักษณะ และพุทธจิตวิทยาเกี่ยวกับหลักการเรียนรู้ของนักศึกษา จากหนังสือ ตำรา สื่อสิ่งพิมพ์ วารสาร เอกสารต่าง ๆ สารสนเทศ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษา คือ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลนีศรีสะเกษา ตำบลดอน อําเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษา

3.3 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลนีศรีสะเกษา ตำบลดอน อําเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษา ระดับชั้น ปวช. 1-3 ในปีการศึกษา พ.ศ.2560 ที่พักอยู่ประจำในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลนีศรีสะเกษา รวมทั้งสิ้น 234 คน

3.3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง สำเร็จรูปของเครจีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) โดยได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 234 คน โดยทำการสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยสัดส่วน

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพของ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุลนีศรีสะเกษา ในปีการศึกษา พ.ศ.2560 รวมทั้งสิ้น 234 คน โดยมีนักศึกษาเป็นชาย-หญิง แยกตามชั้นปี ดังนี้ นักศึกษาชั้น ปวช. ปีที่ 1 จำนวน 79 คน นักศึกษาชั้น ปวช. ปีที่ 2 จำนวน 83 คน นักศึกษาชั้น ปวช. ปีที่ 3 จำนวน 72 คน

4.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง สำเร็จรูปของเครจีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 234 คน โดยทำการสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยสัดส่วน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ประเภทปลายปิด (Closed form) ที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยขอรับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อนำมาประกอบในการสร้างแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลที่นำไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดพฤติกรรมการควบคุมตนเอง 5 ด้าน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านจิตลักษณะและ ปัจจัยด้านจิตสังคม

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาลพุทธจิตวิทยา

แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ จริง ค่อนข้างจริง จริงเป็นบางครั้ง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริงเลย

4.3 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือสำหรับการศึกษาวิจัย ดังนี้

4.3.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมตนเอง แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านจิตลักษณะและ ปัจจัยด้านจิตสังคม และแบบสอบถามเกี่ยวกับหลักธรรมาด้านพุทธจิตวิทยาของนักศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

4.3.2 สร้างแบบสอบถามโดยการกำหนดประเด็นให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาตามกรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework) ในส่วนของแบบประเมินด้านพฤติกรรมการควบคุมตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงจากแบบทดสอบของ ทัยชนก พันพงศ์ (ทัยชนก พันพงศ์, 2555 : 78)

4.3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสม และความครอบคลุมของเนื้อหา ตลอดจนความชัดเจนด้านภาษา

4.4 การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.4.1 นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของอาจารย์ที่ปรึกษา เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และความเหมาะสมของการใช้ภาษา แล้วนำผลไปวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาเป็นรายข้อ พิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.50 ขึ้นไป จำนวน 10 ข้อ ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 0.80 – 1.00

4.4.2 นำแบบสอบถามปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนิสิตระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้มามาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า ของครอนบัค ซึ่งพิจารณาจากค่าความสัมพันธ์ระหว่างคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.915

4.4.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณา ก่อนนำไปใช้จริง แล้วจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำใช้เก็บข้อมูลในการวิจัยต่อไป

4.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.5.1 จัดเตรียมแบบสอบถามให้ครบตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นพร้อมจัดทำรหัสในแบบสอบถามให้ตรงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อความสะดวกในการตรวจสอบ

4.5.2 จัดส่งแบบสอบถามให้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยอาชีวศึกษา จุลนัศรีสะเกษ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างและรับแบบสอบถามคืน

4.5.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

4.6 การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ ลงทะเบียนข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยวิเคราะห์ค่าสถิติต่างๆ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง ดังนี้

4.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage)

4.6.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการพฤติกรรมการควบคุมตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านจิตลักษณะและ ปัจจัยด้านจิตสังคม โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.6.3 การวิเคราะห์ความแตกต่างในระดับการรับรู้เกี่ยวกับการควบคุมตนเอง โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

5. ผลการวิจัย

5.1 ระดับพฤติกรรมการควบคุมตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬ มนีครีสต์เกษ พบว่า ปัจจัยด้านสิงกระดับมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.05 ปัจจัยด้านนี้ จะมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอาจเป็นเพราะนักศึกษาจะได้รับการกระตุ้นจากสถานศึกษาในหลายรูปแบบเพื่อให้เกิดการพัฒนาชีวิต รองลงมาเป็นปัจจัยด้านการรับผิดชอบต่อหน้าที่มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.91 ปัจจัยด้านนี้ ซึ่งให้เห็นถึงความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักศึกษาที่อยู่ในระดับมาก เป็นปัจจัยเกือบหนุนให้นักศึกษาสามารถควบคุมตนเองจากสภาพแวดล้อมที่พอยามซักจุ่งให้ไปทางอื่นโดยใช้หน้าที่ที่รับผิดชอบเป็นกำแพงกันให้กลับมาสู่หนทางที่ควรจะเป็น โดยการสร้างจิตสำนึกต่อหน้าที่ของตนซึ่งนักศึกษาก็มีค่าเฉลี่ยที่ดีเมื่อพิจารณาในภาพรวม ถัดมาเป็นด้านคุณธรรม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.64 ด้านคุณธรรมนี้ เมื่อพิจารณาในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก เพราะสถานศึกษาแห่งนี้เป็นวิทยาอาชีววิถีพุทธ ผู้บริหารของวิทยาลัยได้น้อมนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาปรับใช้ในการบริหารสถานศึกษาแห่งนี้ ให้มีคุณธรรมตามนโยบายของผู้บริหารส่งผลให้นักศึกษามีภูมิคุ้มกันด้านคุณธรรม ตามไปด้วย ถัดมาเป็นด้านอารมณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.60 ในด้านอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ที่ดีซึ่งให้เห็นว่า นักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวแห่งนี้ สามารถควบคุมตนเองด้านอารมณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาจเป็นผลมาจากการปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ลำดับสุดท้ายเป็นด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.19 ในด้านสุดท้ายนี้ พบว่า อยู่ในเกณฑ์ที่ดีมีค่าเฉลี่ยที่สูงพอสมควร นักศึกษาย่อมมีความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างอยู่แล้วในชีวิตประจำวันและย่อมมีระดับความกู้ภัยต่อบุคคลที่ดีกับบุคคลอื่นย่อมนำมาซึ่งความสุขและความร่วมมือในการทำงานและการดำเนินชีวิตประจำวัน

5.2 ระดับปัจจัยด้านจิตลักษณะและ ปัจจัยด้านจิตสังคมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุฬ มนีครีสต์เกษ ปัจจัยด้านจิตลักษณะ พบว่า ด้านลักษณะมุ่งอนาคตมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.24 ซึ่งเป็นระดับที่สูงมาก เหตุที่เป็นดังนี้ เพราะนักศึกษาย่อมคาดหวังกับความสำเร็จของตนในอนาคต เมื่อได้มาศึกษาที่สถานศึกษาแห่งนี้แล้วต้องมุ่งมาดเล่าเรียนศึกษาให้ดีที่สุด เมื่อจบออกมาแล้วสามารถทำงานตามที่ตนเองคาดหวังได้ รองลงมาเป็นด้านความเชื่อมั่นในตน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.20 อยู่ในเกณฑ์ที่สูงมาก เพราะนักศึกษามีความเชื่อมั่นในตนเองที่จะทำอะไรแล้ว ย่อมประสบผลสำเร็จเมื่อได้ทำ

อย่างตั้งใจและเอาใจใส่ ความเชื่อมั่นในตนเองนี้ มีเหตุมาจากปัจจัยตัวอื่น ๆ ที่นอกเหนือจาก การศึกษาในครั้งนี้ เช่น การบ่ำเพาะจากสถานศึกษา การมีต้นแบบ สภาพแวดล้อมที่เอื้อรวมไปถึงพื้นฐาน ครอบครัว เป็นต้น

ในด้านปัจจัยจิตสังคม พบร่วม ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ (\bar{X}) = 4.34 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงมากเมื่อพิจารณาในภาพรวม เหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากนักศึกษาย่อมมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่สถานศึกษาได้ก่อต่อมาก ฝึกฝน หรือถ่ายทอดให้เป็นอย่างดีวิถีการเรียนรู้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และถูกถ่ายทอดเป็นอุปนิสัยของนักศึกษา ไฟเรียนรู้ เป็นต้น รองลงมา เป็นด้านเจตคติต่อการเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.26 ถัดมาเป็นด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครูมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.25 และลำดับ สุดท้ายด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับนักศึกษามีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.13 ซึ่ง 3 ด้านสุดท้ายนี้ นักศึกษามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงทั้งหมด เป็นตัวบ่งชี้ว่าในแต่ละด้านไม่ว่าจะเป็นเจตคติต่อการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครู และความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับนักศึกษา นักศึกษาให้ ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้มาก เพราะเป็นพื้นฐานในการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นและเป็นตัวช่วยให้ประสบ ความสำเร็จในชีวิตมากกว่าที่จะไม่ให้ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้เลย

5.3 ปัจจัยทางพุทธจิตวิทยาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุล�ณีศรีสะเกษ ปัจจัย กลุ่มสุดท้ายทางพุทธจิตวิทยา พบร่วม ด้านปัญญาภานามมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ (\bar{X}) = 4.48 ด้านนี้นักศึกษามี ระดับการรับรู้สูงมาก อาจเป็นเพราะว่าปัญญาภานามเป็นเสมือนกุญแจที่จะไขให้เห็นความกระจงของ ปัญหาต่าง ๆ ของชีวิตและสิ่งรอบข้างเมื่อนักศึกษาอบรมปัญญาภานามไว้ดีแล้ว ด้านอื่น ๆ ก็จะดีตามไป ด้วย รองลงมา ด้านจิตภานามมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.36 ด้านจิตภานามนี้ นักศึกษาให้ความสำคัญใน ระดับสูงเช่นกัน หมายความว่า จิตใจมีความสำคัญมากต่อการดำเนินชีวิต การอบรมจิตภานามให้มาก จะช่วยให้ผ่านพ้นวิกฤตตามวิถีพุทธได้อย่างง่ายดาย ถัดมา เป็นด้านศีลภานามมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.24 และลำดับสุดท้ายด้านกายภานามมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.23 ซึ่ง 2 ด้านสุดท้าย คือ ด้านศีลภานามและกาย ภานาม เป็นเรื่องระดับกายและวิชาเป็นหลัก ซึ่งนักศึกษาก็ให้ความสำคัญในระดับสูง โดยพิจารณาจาก ระดับค่าเฉลี่ยที่สูงก็พออนุมานได้ว่า ทั้งศีลภานามและกายภานาม ต่างก็มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่า ปัจจัยตัวอื่น ๆ โดยศีลจะคงอยู่ป้องกันไม่ให้มีภาระทำให้ต่ำทรม ส่วนกายภานามจะคงอยู่แลให้สภาพ ร่างกายดำเนินไปในทางที่มีสุขภาวะเป็นต้น

5.4 หลักภานาม 4 ต่อระดับการปรับพฤติกรรมควบคุมตนเองของนักศึกษา ประการนี้ยับตัววิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุล�ณีศรีสะเกษ ระดับการปรับพฤติกรรมควบคุมตนเอง ของนักศึกษาประการนี้ยับตัววิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุล�ณีศรีสะเกษ มีผลอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด ได้แก่ ด้านปัญญา (\bar{X} = 4.48) ด้านอารมณ์ (\bar{X} = 4.36) ด้าน สังคม (\bar{X} = 4.24) และ ด้านกาย (\bar{X} = 4.23)

5.5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพฤติกรรมการควบคุมตนเองของนักศึกษา ประการนี้ยับตัววิชาชีพ ที่มี ต่อเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจุล�ณีศรีสะ เกษ ปัจจัยการควบคุมตนเองด้านการรับผิดชอบต่อหน้าที่สัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยการควบคุมตนเอง ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และสัมพันธ์เชิงบวกกับ ปัจจัยการควบคุมตนเองด้านสิ่งกระตุ้น ด้านอารมณ์ ด้านคุณธรรมรวมถึงปัจจัยจิตสังคมด้าน

สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครูในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 นอกจากนี้ ยัง สัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยจิตสังคมด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับนักศึกษา ด้านเจตคติต่อการ เรียนและด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

6. อภิปรายผล

6.1 ปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการควบคุมตนเองของนักศึกษาประยุกต์วิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุล舐ศรีสะเกษ อำเภอท่าหารมย จังหวัดศรีสะเกษ

1) ปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการควบคุมตนเอง ของนักศึกษาระดับประยุกต์วิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุล舐ศรีสะเกษ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะนักศึกษาได้รับการกระตุ้นจาก สถานศึกษาในหลายรูปแบบเพื่อให้เกิดการพัฒนาชีวิตอย่างมั่นคง โดยสถานศึกษามีได้ปล่อยให้อยู่นิ่งเฉย โดยไม่มีการพัฒนาอะไร เพราะว่ามนุษย์ทุกคนสามารถพัฒนาได้ รองลงมาเป็นปัจจัยด้านการรับผิดชอบต่อ หน้าที่มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.646 ปัจจัยด้านนี้ที่เป็นระดับรองลงมาซึ่งให้เห็นถึง ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักศึกษาที่อยู่ในระดับมาก เป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้นักศึกษาสามารถควบคุม ตนเองจากสภาพแวดล้อมที่พยายามซักจุ่งให้เป็นอย่างดี โดยใช้หน้าที่ที่รับผิดชอบเป็นกำแพงกันให้กลับมาสู่ หนทางที่ควรจะเป็น โดยการสร้างจิตสำนึกต่อหน้าที่ของตนซึ่งนักศึกษาก็มีค่าเฉลี่ยที่ดีเมื่อพิจารณาใน ภาพรวม ถัดมาเป็นด้านคุณธรรมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.748 ด้านคุณธรรมนี้เมื่อ พิจารณาในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก เพราะสถานศึกษาแห่งนี้จัดการเรียนการสอนตามแนวทางวิถีพุทธ โดยได้รับเลือกเป็นวิทยาลัยวิถีพุทธชั้นนำ และวิถีพุทธพระราชาท่านอีกด้วย ผู้บริหารของวิทยาลัยเองก็เป็น นักบุญในทางพระพุทธศาสนาจึงหล่อหลอมนักศึกษาของสถานศึกษาแห่งนี้ให้มีคุณธรรมตามนโยบายของ ผู้บริหารส่งผลให้นักศึกษามีภูมิคุ้มกันด้านคุณธรรมตามไปด้วย ถัดมาเป็นด้านอารมณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.607 ในด้านอารมณ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ที่ดีซึ่งให้เห็นว่า นักศึกษาของวิทยาลัยอา ชีวแห่งนี้สามารถมีการควบคุมตนเองด้านอารมณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งอาจเป็นผลมาจากการปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ลำดับสุดท้ายเป็นด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.953 ในด้านสุดท้ายพิจารณาพบว่า อยู่ในเกณฑ์ที่ดีมีค่าเฉลี่ยที่สูงพอสมควร นักศึกษาย่อมมีความสัมพันธ์ กับบุคคลรอบข้างอยู่แล้ว เพราะว่า นักศึกษาอยู่ที่พักประจำกับเพื่อน ๆ ในหอพักและได้ร่วมกันทำกิจกรรม สาขาวิชาร่วมกัน ทำวัตรทุกเช้าเย็นอีกด้วย จึงทำให้นักศึกษาย่อมมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น ย่อมนำมาซึ่งความสุขและความร่วมมือในการทำงานและการดำเนินชีวิตประจำวัน

2) ปัจจัยจิตลักษณะ ของนักศึกษาประยุกต์วิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจุล舐ศรีสะเกษ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในปัจจัยด้านจิตลักษณะพบว่า ด้านลักษณะมุ่งอนาคตมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 4.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.701 ซึ่งเป็นระดับที่สูงมากเหตุที่เป็นดังนี้ เพราะนักศึกษาย่อมคาดหวังกับอนาคต ของตนที่หวังความสำเร็จในอนาคต เมื่อได้มาศึกษาที่สถานศึกษาแห่งนี้แล้ว ต้องมุ่งมานะเล่าเรียนศึกษาให้ดี ที่สุดเมื่อจบอุปกรณ์แล้วสามารถทำงานตามที่ตนเองคาดหวังได้ รองลงมาเป็นด้านความเชื่อมั่นในตน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 4.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.735 อยู่ในเกณฑ์ที่สูงมาก เพราะนักศึกษามีความเชื่อมั่นใน ตนเองที่จะทำอะไรแล้วย่อมประสบผลสำเร็จเมื่อได้ทำอย่างตั้งใจและอาจรังอาจัง ความเชื่อมั่นในตนเองนี้

มีเหตุมาจากปัจจัยตัวอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการศึกษาในครั้งนี้ เช่น การปั่นเพาะจากสถานศึกษา การมีต้นแบบ สภาพแวดล้อมที่เอื้อรวมไปถึงพื้นฐานครอบครัวเป็นต้น

3) ปัจจัยตัวอื่นๆ ของนักศึกษาประภาคณ์บัตรวิชาชีพวิทยาลัยอาชีวศึกษา จุล舐ศรีสะเกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยตัวอื่นๆ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับครุสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยตัวอื่นๆ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับนักศึกษา ด้านเจตคติต่อการเรียนและด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ปัจจัยตัวอื่นๆ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับนักศึกษาสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยตัวอื่นๆ ด้านเจตคติต่อการเรียนและด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

4) ปัจจัยทางพุทธิวิทยาของนักศึกษาประภาคณ์บัตรวิชาชีพวิทยาลัยอาชีวศึกษา จุล舐ศรีสะเกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยกลุ่มสุดท้ายทางพุทธิวิทยาพบว่าด้านปัญญาภานามีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ (\bar{X}) 4.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.669 ด้านนี้นักศึกษามีระดับการรับรู้สูงมากอาจเป็น เพราะว่าปัญญาภานามีเป็นเสน่ห์อนุญาติที่จะให้ให้เห็นความกระจ่างของปัญหาต่าง ๆ ของชีวิตและสิ่งรอบข้าง เมื่อนักศึกษาอบรมปัญญาภานามีไว้ดีแล้วด้านอื่น ๆ ก็จะดีตามไปด้วย รองลงมาด้านจิตภานามีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.730 ด้านจิตภานามีนี้ นักศึกษาให้ความสำคัญในระดับสูง เช่นกัน หมายความว่า จิตใจมีความสำคัญมากต่อการดำเนินชีวิต การอบรมจิตภานามีไว้ให้มากจะช่วยให้ผ่านพ้นวิกฤตตามวิถีพุทธได้อย่างง่ายดาย ถัดมาเป็นด้านศีลภานามีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 4.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.765 และลำดับสุดท้ายด้านกายภานามีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 4.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.725 2 ด้านสุดท้ายคือด้านศีลภานามและกายภานามีเป็นเรื่องระดับกายและวิชาเป็นหลัก ซึ่งนักศึกษาก็ให้ความสำคัญในระดับสูง โดยพิจารณาจากระดับค่าเฉลี่ยที่สูงก็พอนุญาตได้ว่า ทั้งศีลภานามและกายภานามีต่างก็มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าปัจจัยตัวอื่น ๆ โดยศีลจะคงป้องกันไม่ให้มีภาระทำที่ต่ำทรมานส่วนกายภานามจะคงดูแลให้สภาพร่างกายดำเนินไปในทางที่มีสุขภาวะเป็นต้น

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ควรพิจารณาดำเนินข้อมูลผลการวิจัยที่ได้ศึกษาจากกลุ่มประชากรนักศึกษา ประภาคณ์บัตรวิชาชีพนำไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาประภาคณ์บัตรวิชาชีพ เพื่อให้มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์

2) ควรเน้นการจัดการศึกษาหลักพุทธธรรมบูรณะการรับศรัทธาสัมัยใหม่เพื่อศึกษาการพัฒนาพัฒนาระบบคุณคุณของสำหรับนักศึกษาประภาคณ์บัตรวิชาชีพตามแนวทางพุทธิวิทยา

3) ควรพิจารณาให้ระดับประภาคณ์บัตรวิชาชีพเรียนวิชาพุทธศาสนา เพื่อปรับระดับการพัฒนาพัฒนาระบบคุณคุณของให้เจริญด้วยสติปัญญา มีความรู้คิดให้เกิดความปกติสุขในการดำเนินชีวิตประจำวันตามแนวทางพุทธิวิทยา

7.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1) พบว่า การควบคุมตนเองด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาได้มีความเพียรพยายามในการเรียนรู้ติดตามและทำความเข้าใจขณะที่มีการจัดการเรียนการสอน และได้มีการ

เรียนรู้ถึงแม้ว่าบางวิชาจะยกเกินกว่าจะทำความเข้าใจได้ แต่ทุกคนก็พร้อมที่จะทำความเข้าใจในเนื้อหาวิชานั้น จึงควรให้การสนับสนุนในข้อมูลทั้งหนังสือเอกสารตำราประกอบการสอนที่จะช่วยให้การศึกษาเล่าเรียนเป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร นอกจากนั้นสิ่งที่ควรพัฒนาและควรระมัดระวังในด้านบรรยากาศการเรียนรู้โดยจำเป็นต้องสร้างสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมไม่กระทบต่อสมรรถภาพการเรียนรู้ของนักศึกษา

2) พบว่า ควบคุมตนเองจากสิ่งกระตุ้น จากการศึกษาได้เห็นพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างได้มีการควบคุมตนเองจากสิ่งกระตุ้น แม้จะมีเพื่อนซักขวัญให้ลองเสพสารเสพติด นักศึกษา ก็จะปฏิเสธ และรวมไปถึงการไม่ละเมิดในสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น โดยเฉพาะถ้าเพื่อนต่างเพศชวนไปเข้าห้องอยู่ด้วยกันสองต่อสอง นักศึกษา ก็จะปฏิเสธไม่ได้มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับการปฏิบัติล่วงเกินความเป็นสุภาพของความเป็นนักศึกษา จึงต้องส่งเสริมและให้เกิดการตระหนักรู้ในบทบาทหน้าที่สิ่งที่เป็นสภาวะแรงกระตุ้นเหล่านั้น และนอกจากนั้นยังเป็นการพัฒนาอย่างเห็นได้ชัด แม้หากเดือดร้อนเรื่องเงินและเห็นเพื่อนเล่นการพนันแล้วได้เงินมาก นักศึกษา ก็ไม่อยากลองเล่นการพนัน เพื่อจะได้มีเงินเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น ในส่วนผู้บริหารและผู้รับผิดชอบต่อการจัดการเรียนการสอนจำต้องให้ความสำคัญและสร้างการตระหนักรู้ให้กับนักศึกษามากยิ่งขึ้น อันจะเอื้อต่อการประพฤติปฏิบัติให้เป็นไปตามปรัชญา และวิสัยทัศน์ของสถาบัน

3) พบว่า ควบคุมตนเองในด้านอารมณ์ จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมในการเรียนรู้ในขณะทำงานกลุ่ม เมื่อมีความขัดแย้งเกิดขึ้น ยอมรับฟังความคิดของผู้อื่น และยังสามารถให้เกิดการตระหนักรู้ในการสอบถามรายวิชาที่ได้คัดแน่น้อย ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่า การจัดการเรียนการสอนได้ให้ความสำคัญต่อสภาวะอารมณ์โดยให้นักศึกษาได้ใช้เหตุผลมากขึ้นในการปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบ จึงทำให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสัมมาทิฐิ เพราะใช้ปัญญาในการตัดสินปัญหา ส่วนการพัฒนานอกจากนั้นต้องให้ปรับเปลี่ยนแนวคิดและทัศนคติต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในขณะเมื่อกลับบ้านเด็กแล้วพ่อแม่ภรรยา จะพูดโต้ตอบให้รู้สึกความไม่ชอบใจ จึงให้กลุ่มตัวอย่างจำต้องควบคุมอารมณ์ให้มากขึ้น

4) พบว่า ควบคุมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในพฤติกรรมกลุ่มที่ควรพัฒนาส่งเสริมให้เกิดขึ้นอย่างเร่งด่วนโดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สถาบันต้องใส่ใจและให้การเเครพชั่นกันและกัน โดยเฉพาะบางกรณีเมื่อเพื่อนสนิทไม่ค่อยคุยด้วยแล้วทำให้รู้สึกกังวลใจ ก็จะต่อว่าเพื่อนพร้อมแสดงความรู้สึกและเมื่อเวลาที่เสียใจเมื่อทราบว่าตนเองสอบตกมักเคราซึ่ม ขอบอยู่คุณเดียว ไม่พูดคุยกับใครดังนั้น การสร้างกระบวนการกลุ่มและการให้การปรึกษาเพื่อช่วยแก้ปัญหาความขัดแย้งภายในตนเองของนักศึกษาเหล่านี้ นอกจากนั้น ยังมีประเด็นปัญหาเมื่อพฤติกรรมการควบคุมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมีปัญหา ย่อมจะพบประเด็นเมื่อเพื่อนไม่ทำตามที่ตกลงกันไว้จะพูดโวยวายเสียงดัง และให้ทำตามที่ตกลงกันไว้ให้ได้ จึงถือเป็นปัญหาขัดแย้งระหว่างบุคคล ควรที่จะให้เกิดการตระหนักรู้ร่วมกันด้วยความเป็นกันยั่งยืน ให้ถือองค์กรหรือสถาบันเป็นสำคัญ

5) พบว่า ควบคุมด้วยคุณธรรม จากการศึกษาพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญและการตระหนักรู้ด้านคุณธรรมและจริยธรรมเป็นสำคัญ แม้แต่เรื่องเล็กน้อยก็ไม่กล้าจะละเมิดเข่นในการไปเที่ยวสวนสาธารณะ ก็จะไม่ทำลายทรัพยากรและแม้ว่าจะรีบไปเรียนก็จะไม่เดินลัดสนามหญ้าของโรงเรียน จึงควรส่งเสริมสนับสนุนการปลูกคุณธรรมเริ่มตั้งแต่กิริยามารยาทบทบาท

เล็ก ๆ น้อย ๆ หรือพุตติกรรมในชีวิตประจำวันถ้าให้ทุกคนได้แสดงความอกรับผิดชอบต่อหน้าที่หรือต่อสังคมแล้ว ซึ่งถือเป็นการเรียนรู้ที่จะเกิดเป็นนิสัยที่ถาวรได้ นอกจากนั้นสิ่งที่ควรปรับเปลี่ยนพุตติกรรมที่ไม่เหมาะสมบางอย่างเมื่อนักศึกษาบางคนหากทำการบ้านไม่เสร็จแล้วขอให้เพื่อนช่วยหากเพื่อนไม่ช่วยมักจะชูว่าเพื่อนจะเลิกคบ จึงควรให้มีการสร้างความเข้มแข็งภายในตนให้มากยิ่งขึ้น และสร้างความพร้อมในการเผชิญปัญหาของนักศึกษาทุกรูปแบบ เพราะมีพุตติกรรมเสี่ยงต่อการย่อหย่อนเชิงคุณธรรม

7.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ผลงานวิจัยนี้ควรศึกษาการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างโน้ตเดลเชิงสาเหตุคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาโดยบูรณาการหลักพุทธวิทยาการรู้คิดสู่ปัญญาของการตื่นรู้
- 2) ควรศึกษาวิจัยประสิทธิผลการพัฒนารูปแบบกระบวนการกลุ่มความสัมพันธ์แบบก้าวตามมิตรบนฐานคิดของหลักพุทธวิทยา
- 3) ควรศึกษาลักษณะเดียวกันในงานวิจัยพุตติกรรมการควบคุมตนของนักศึกษาโดยเพิ่มตัวแปรให้มากขึ้นและสร้างปัจจัยทางจิตวิทยาและปัจจัยด้านพุทธวิทยาในการยืนยันผลการวิจัยครั้งนี้พร้อมกับเพิ่มกลุ่มตัวอย่างและการใช้สถิติที่สูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

พระธรรมปีฎก ป.อ. ปยุตโต. (2543). ธรรมะกับการทำงาน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มูลนิธิพุทธธรรม.

พระใบภูมิกาสุพจน์ ตปสิโล เกษนนคร. (2554). พระพุทธศาสนา กับ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. อุบลราชธานี : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศิริธรรมอพาร์เช็ต.

ประสาท อิศรปรีดา. (2548). ศาสตร์และวิทยาการคีกษา. ขอนแก่น : คลังนานาวิทยา.

วีรวัฒน์ ปั่นนิตามัย. (2544). ผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพมหานคร: อนพรส แอนด์กราฟฟิค.

ปัญญา ชูช่วย. (2551). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

Cronbach, L.J. (1971). *Essentials of Psychological Test*. 5th ed.. New York: Harper Collins.

Serafin, L. E. (1994). *The Role of non new work and work related factors in threatening or supporting self esteem in organizations*. Pennsylvania: University of Pittsburgh.